

verteringspræmie, der efter Lovforslagets § 1 kan være indtil 2 pCt. Som foran anført bør Præmien for 5 pCt.s Obligationer heller ikke være mere end 2 pCt.

Denne Præmie bør være variabel efter det Princip, at de ældste Serier, altsaa de, der hurtigst løber ud og har størst Udtrækningschance i Mellemtiden, kræver laveste Præmie, og de yngste Serier, altsaa de længst løbende med mindst Udtrækningschance, kræver den højeste Præmie. Præmiernes Størrelse maa nærmere diskuteres og fastlægges.

Kreditors Tilsagn om Konvertering eller hans Krav om kontant Indløsning skal efter Lovforslagets § 2 være afgivet inden en Frist af 1 Maaned, idet han i modsat Fald mister sin Ret til kontant Indløsning. Ved denne Bestemmelse opnaas, at man, hvis Loven kan vedtages f. Eks. 1. Februar 1935, og Kreditforeningerne samtidig kan have deres Opsigelser i Orden, allerede den 1. Marts 1935 kan være klar over Forløbet af den første Konvertering.

II. Landkreditforeningernes fortsatte Konvertering.

Østifternes Landkreditkasse, Jydsk Landkreditforening, Østifternes Husmandskreditforening, Jydsk Husmands-Kreditforening, Vest- og sønderjydsk Kreditforening og Sønderjyllands Kreditforening.

Som i Indledningen anført bør Bestræbelserne rettes hen imod at faa genoptaget den paa Grundlag af Loven af 16. December 1933 paabegyndte Konvertering af 4½ pCt. og 5 pCt. Laan inden for Landkreditforeningerne.

Ved denne Konverterings Paabegyndelse udgjorde de sammenlagte Laan ca. 1 585 Mill. Kr., hvoraf er konverteret indtil nu ca. 518,6 Mill. Kr., saaledes at der resterer ca. 1 067 Mill. Kr.

Konverteringen har praktisk taget været standset siden Begyndelsen af September i Fjor, efter at de af Nationalbanken hos Banker, Sparekasser, Forsikringsselskaber, Legater, private o. lign. indhentede Tilsagn om Ombytning af 4½ pCt. Obligationer med 4 pCt. Obligationer var opbrugt, uden at det senere er lykkedes at skaffe yderligere Tilsagn paa Grundlag af den tilsagte Bonus paa 2 pCt.

Selv om en paabegyndt Konvertering inden for Byejeendomme maa antages at virke støttende paa Kursen paa 4 pCt. Landejendomsobligationer, som for Tiden ligger ret langt under den Kurs (98), hvortil de til 4 pCt. konverterede Byejeendomsobligationer fremkommer, vil det sikkert ikke ligge inden for Mulighedernes Grænse paa ny at indskrænke Spændvidden mellem 4½ pCt. og 4 pCt. Landobligationer til 2 pCt., og det maa derfor være haabløst at antage, at man straks skulde kunne fremskaffe nye Tilsagn om Ombytning af saadanne Obligationer mod den tidligere tilsagte Bonus paa 2 pCt.

Af Hensyn til de Obligationsejere, der tidligere har ombyttet mod en saadan Bonus, vil det formentlig ogsaa være betænkeligt at forhøje Satsen for nye Tilsagn, og Vejen, man maa gaa for at fremskaffe det nødvendige Materiale af 4½ pCt. Obligationer, maa derfor være Opkøb i det aabne Marked, hvor de modsvarende 4 pCt. Obligationer ligeledes skal placeres.

Nationalbankens Direktion har foreslaaet, at Nationalbanken og Krisefonden paatager sig Arbejdet og Risikoen herved i det Forhold, de indbyrdes bliver enige om.

Ved den genoptagne Konvertering skal Debitor som hidtil betale 2 pCt. Konverteringsgodtgørelse, idet hans nye Laan kan forhøjes hermed; der maa ikke være nogen Forskel paa de Debitorer, der allerede har opnaaet Konvertering, og paa de Debitorer, der først nu ved Genoptagelsen skal opnaa Konvertering. For Nationalbanken og Krisefonden vil en saadan Fremgangsmaade derfor betyde en direkte Udgift, nemlig Differencen mellem Debtors Konverteringsgodtgørelse paa 2 pCt. og Kursforskellen paa de indkøbte 4½ pCt. Obligationer og solgte 4 pCt. Obligationer, og der maa derfor anvises en Maade, hvorpaa Krisefonden kan faa i hvert Fald delvis Dækning for sit derved fremkomne Tab.

Da disse Opkøb af 4½ pCt. Landobligationer i det aabne Marked, der jo efter Sagens Natur drejer sig om meget betydelige Poster, ganske afgjort vil have en særlig stimulerende Indflydelse paa hele Kursniveauet og derved understøtte Muligheden for et heldigt Forløb af den paatænkte 1ste Konvertering, er det Konsortiets Hensigt at tilbyde Staten at betale Krisefonden, hvor Risikoen for Landkonverteringen maa lægges, en Andel af den Avance, som Konverteringskonsortiet eventuelt maatte faa, efter at Konsortiet har beregnet sig en beskeden Provision for sin Garanti.

Hvor stort et Beløb en saadan Avance vil andrage, er det selvfølgelig umuligt at forudsige, og da Krisefonden vel nok for at medvirke paa Forhaand vil have nogen